

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her-efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg var meget glad for hr. Bukstis understregning af, at Europa-Parlamentet ikke skulle have mere magt. Det er bestemt en linje, som vi fra Dansk Folkepartis side gerne vil bakke op.

Men jeg synes også, der var et enkelt sted, hvor kæden sprang af i hr. Bukstis indlæg, og det var, da han efterfølgende sagde, at det betød, at man ikke skulle ændre på initiativrettens placering. Jeg forstår simpelt hen ikke den kobling. Hvis vi taler om at flytte initiativretten fra Europa-Kommissionen til Ministerrådet, hvordan kan det så have nogen som helst indvirkning på spørgsmålet om Parlamentets rolle? Det vil vel tværtimod være sådan, at Parlamentet vil få endnu mindre at skulle have sagt, hvis initiativretten flyttes til Ministerrådet, fordi man dermed sætter større fokus på de enkelte landes parlamenters rolle i forhold til deres regering, også når der skal stilles forslag i EU-systemet. Man kan vel sige, at netop det forslag vil understrege, at Europa-Parlamentet netop ikke skal have mere magt.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg har også et par spørgsmål til hr. Jacob Buksti.

Hr. Jacob Buksti ønsker, at den kommende Kommission bliver en stærk Kommission. Jeg vil meget gerne have lidt mere at vide om, hvad det er, denne stærke Kommission skal kunne. Hvad mener hr. Jacob Buksti, når han taler om en stærk Kommission? Er det »grand old men«, vi skal have i Kommissionen, folk med megen erfaring? Og er det ikke et udtryk for, at man fuldstændig overser, hvordan strukturerne spiller ind på, hvilken kultur der danner sig i en næsten hvilken som helst fornuftig gruppe?

Er det nye magtbeføjelser, der skal til, for at vi får en stærkere Kommission end den, vi har i dag, for jeg går ud fra, at det er det, hr. Jacob Buksti ønsker? Hvad er det for nogle nye beføjelser, denne »stærke Kommission« skal have i forhold til den Kommission, der sidder i dag?

Så vil jeg spørge hr. Jacob Buksti ganske kort: Når man roser Europa-Parlamentet, mangler man så ikke den anden side af medaljen?

Mangler man ikke at bebrejde Det Europæiske Råd, at det ikke har taget sin opgave alvorlig som en af de få, der var i stand til at gribe ind og direkte kontrollere Kommissionens handlen?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Jacob Buksti understreger, at Europa-Parlamentet ikke skal have adgang til at afsætte en enkelt kommissær, men jeg vil godt spørge hr. Jacob Buksti, hvad der egentlig er regeringens eller Socialdemokratiets tanke om, hvordan man så kan få placeret et ansvar.

Hr. Jacob Buksti kritiserede problemet med ansvarsforflygtigelse, og det gjorde ministeren også. Men man er ikke rigtig kommet med nogen forslag til, hvordan det så rent faktisk skulle ske. Når ministeren f.eks. foreslår et svigbekæmpelseskantor i Kommissionens regi, så ved vi jo godt, hvilken virkning det vil have; det vil ikke have nogen synderlig virkning.

Men vil hr. Jacob Buksti f.eks. være med til, at der bliver en svigbekæmpelsesenhed under Ministerrådet, som rapporterer til Ministerrådet og kan undersøge, hvad der foregår i Kommissionen? Vil hr. Jacob Buksti være med til at gøre kommissærerne, de administrative ledere i EU-systemet, direkte ansvarlige over for Ministerrådet? Så ville der jo være mulighed for at gøre noget, og derfor vil jeg godt spørge hr. Jacob Buksti, om han er fuldstændig immun over for forslag, der ændrer mere fundamentalt ved de strukturer, som det er galt med i EU.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til det sidste vil jeg bare sige: Ja, jeg er fuldstændig immun over for en ændring af de strukturer! Og det er jeg af den simple årsag, at det, som er galt med de analyser, som er kommet fra både hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Pernille Frahm og hr. Keld Albrechtsen, er, at de hviler på en fuldstændig fejlagtig opfattelse af, hvad EU-systemet er. De hviler på den opfattelse, at man går rundt og tror, at man kan lave en parlamentarisk politisk kontrol i et system, som jo ikke er parlamentarisk, og de hviler på den fejlopfattelse, at hvis man styrker Ministerrådet, styrker man demokratiet.

Det, der er fejlen – og det er derfor, hr. Keld Albrechtsen er ved at rode sig ud i noget snavs – er, at man mangler en klar fornemmelse af, at hvis det er sådan, at vi styrker Ministerrådet, styrker vi de store landes dominans i EU, og det